

(๒๒)

คำสั่งศาลรัฐธรรมนูญ

ในพระปรมาภิไธยพระมหากษัตริย์
ศาลรัฐธรรมนูญ

คำสั่งที่ ๓๒/๒๕๕๖

เรื่องพิจารณาที่ ๔๒/๒๕๕๖

วันที่ ๒๗ กันยายน พุทธศักราช ๒๕๕๖

ระหว่าง { นายประสงค์ นุรักษ์ ที่ ๑ นายเจตน์ ศิรธรานนท์ ที่ ๒
นายเดชอุดม ไกรฤทธิ ที่ ๓ นายวิรัตน์ พานิชย์พงษ์ ที่ ๔ ผู้ร้อง
นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ ที่ ๑ นายนิคม ไวยรัชพานิช ที่ ๒ ผู้ถูกร้อง

เรื่อง คำร้องขอใช้สิทธิพิทักษ์รัฐธรรมนูญ ตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๖๕

นายประสงค์ นุรักษ์ ผู้ร้องที่ ๑ นายเจตน์ ศิรธรานนท์ ผู้ร้องที่ ๒ นายเดชอุดม ไกรฤทธิ ผู้ร้องที่ ๓ และนายวิรัตน์ พานิชย์พงษ์ ผู้ร้องที่ ๔ ยื่นคำร้องขอใช้สิทธิพิทักษ์รัฐธรรมนูญ ตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๖๕ ข้อเท็จจริงตามคำร้องและเอกสารประกอบ สรุปได้ดังนี้

ผู้ร้องทั้งสี่เป็นสมาชิกวุฒิสภาที่มาจากการสรรหาซึ่งได้ยื่นญัตติขออภิปรายการพิจารณา ร่างรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ..) พุทธศักราช จำนวน ๓ ฉบับ ได้แก่ ร่างรัฐธรรมนูญแก้ไขเพิ่มเติม มาตรา ๖๘ และมาตรา ๒๓๗ ร่างรัฐธรรมนูญแก้ไขเพิ่มเติม มาตรา ๑๑๑ มาตรา ๑๑๒ มาตรา ๑๑๕ มาตรา ๑๑๖ วรรคสอง มาตรา ๑๑๗ มาตรา ๑๑๘

มาตรา ๑๒๐ และมาตรา ๒๔๑ วรรคหนึ่ง และยกเลิกมาตรา ๑๑๓ และมาตรา ๑๑๔ และร่างรัฐธรรมนูญแก้ไขเพิ่มเติม มาตรา ๑๕๐ โดยผู้ถูกร้องที่ ๑ เป็นประธานสภาผู้แทนราษฎรและประธานรัฐสภา ผู้ถูกร้องที่ ๒ เป็นประธานวุฒิสภาและรองประธานรัฐสภา

ผู้ร้องทั้งสองมีความประสงค์ใช้สิทธิต่อต้านโดยสันติวิธีซึ่งการกระทำใด ๆ ที่เป็นไปเพื่อให้ได้มาซึ่งอำนาจในการปกครองประเทศโดยวิธีการซึ่งมิได้เป็นไปตามวิถีทางที่บัญญัติไว้ในรัฐธรรมนูญ กล่าวคือ ผู้ร้องทั้งสองเห็นว่า การปฏิบัติหน้าที่ของผู้ถูกร้องทั้งสอง เป็นการกระทำที่ผิดหลักการตามที่บัญญัติไว้ในรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕๑ และมาตรา ๓ โดยผู้ถูกร้องที่ ๑ ในฐานะประธานที่ประชุมพิจารณาร่างแก้ไขเพิ่มเติมรัฐธรรมนูญทั้งสามฉบับ ดังกล่าว ได้รับการขอแปรญัตติให้สมาชิกภาพของสมาชิกวุฒิสภาที่มาจากการสรรหาสิ้นสุดลงพร้อมกับสมาชิกภาพของสมาชิกวุฒิสภาที่มาจากการเลือกตั้ง ซึ่งเป็นการแปรญัตติเพิ่มเติมหลักการขึ้นมาใหม่ และผู้ถูกร้องที่ ๑ ยังจำกัดสิทธิสมาชิกรัฐสภาในเรื่องเกี่ยวกับการกำหนดเวลาเพื่อยื่นคำขอแปรญัตติ ส่วนผู้ถูกร้องที่ ๒ ได้ลงชื่อในญัตติแก้ไขเพิ่มเติมรัฐธรรมนูญร่วมกับสมาชิกรัฐสภา อันเป็นการปฏิบัติหน้าที่โดยไม่เป็นกลางตามรัฐธรรมนูญ และมีส่วนได้เสียกับการแก้ไขเพิ่มเติมรัฐธรรมนูญ รวมทั้งในขณะที่ผู้ถูกร้องที่ ๒ ปฏิบัติหน้าที่ประธานที่ประชุมพิจารณาร่างแก้ไขเพิ่มเติมรัฐธรรมนูญนั้น ได้สั่งปิดการประชุมในขณะที่ญัตติที่เสนอไว้ยังไม่ได้รับการอภิปราย นอกจากนี้ ผู้ถูกร้องทั้งสองได้ร่วมกันวินิจฉัยตัดสิทธิสมาชิกรัฐสภาผู้สงวนคำแปรญัตติโดยอ้างว่าขัดกับหลักการของร่างแก้ไขเพิ่มเติมรัฐธรรมนูญ และในการประชุมเพื่อพิจารณาร่างรัฐธรรมนูญแก้ไขเพิ่มเติม มาตรา ๑๑๑ มาตรา ๑๑๒ มาตรา ๑๑๕ มาตรา ๑๑๖ วรรคสอง มาตรา ๑๑๗ มาตรา ๑๑๘ มาตรา ๑๒๐ และมาตรา ๒๔๑ วรรคหนึ่ง และยกเลิกมาตรา ๑๑๓ และมาตรา ๑๑๔ ผู้ถูกร้องทั้งสองได้ร่วมกันใช้อำนาจขอความเห็นชอบจากที่ประชุมให้ตัดร่างแก้ไขเพิ่มเติมรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๑๑ ออกทั้งมาตรา

ผู้ร้องทั้งสองขอให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัยให้การประชุมพิจารณาร่างแก้ไขเพิ่มเติมรัฐธรรมนูญทั้งสามฉบับ ไม่ชอบด้วยรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕๑ และมาตรา ๓ รวมทั้งมีคำสั่งกำหนดมาตรการคุ้มครองชั่วคราวเป็นกรณีฉุกเฉิน โดยมีคำสั่งห้ามผู้ถูกร้องที่ ๑ ประชุมเพื่อพิจารณาร่างแก้ไข

- ๓ -

เพิ่มเติมรัฐธรรมนูญ วาระ ๓ ในวันที่ ๒๘ กันยายน ๒๕๕๖ ไว้เป็นการชั่วคราวจนกว่า
ศาลรัฐธรรมนูญมีคำวินิจฉัยชี้ขาดคดี

ประเด็นที่ศาลรัฐธรรมนูญต้องพิจารณาเบื้องต้นมีว่า ศาลรัฐธรรมนูญมีอำนาจรับคำร้อง
ไว้พิจารณาวินิจฉัย หรือไม่

รัฐธรรมนูญ มาตรา ๖๕ บัญญัติว่า “บุคคลย่อมมีสิทธิต่อต้านโดยสันติวิธีซึ่งการกระทำใด ๆ
ที่เป็นไปเพื่อให้ได้มาซึ่งอำนาจในการปกครองประเทศโดยวิธีการซึ่งมิได้เป็นไปตามวิถีทางที่บัญญัติไว้
ในรัฐธรรมนูญนี้” ซึ่งเป็นบทบัญญัติที่รับรองสิทธิพิทักษ์รัฐธรรมนูญของบุคคลเท่านั้น แต่มิได้ให้สิทธิ
แก่บุคคลใดที่จะยื่นคำร้องต่อศาลรัฐธรรมนูญเพื่อพิจารณาวินิจฉัยหรือมีคำสั่งให้ยุติการกระทำใด ๆ ได้
ซึ่งแตกต่างจากรัฐธรรมนูญ มาตรา ๖๘ ที่มีเจตนารมณ์คุ้มครองการปกครองระบอบประชาธิปไตย
อันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข และให้สิทธิแก่บุคคลที่ทราบการกระทำดังกล่าวมีสิทธิเสนอ
เรื่องให้อัยการสูงสุดตรวจสอบข้อเท็จจริง และยื่นคำร้องต่อศาลรัฐธรรมนูญเพื่อพิจารณาวินิจฉัยหรือ
มีคำสั่งให้เลิกการกระทำดังกล่าวได้

พิจารณาแล้วเห็นว่า คำร้องนี้เป็นกรณีที่ผู้ร้องทั้งสี่ใช้สิทธิพิทักษ์รัฐธรรมนูญ ตามรัฐธรรมนูญ
มาตรา ๖๕ โดยอ้างว่า ผู้ถูกร้องที่ ๑ และผู้ถูกร้องที่ ๒ ดำเนินการประชุมเพื่อพิจารณาร่างรัฐธรรมนูญ
แห่งราชอาณาจักรไทย แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ..) พุทธศักราช ... จำนวน ๓ ฉบับ ไม่ชอบด้วย
รัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕๑ และมาตรา ๓ ซึ่งเนื้อหาตามคำร้องมิใช่กรณีที่ผู้ร้องทั้งสี่กล่าวอ้างว่าการ
กระทำของผู้ถูกร้องทั้งสองเป็นการใช้สิทธิและเสรีภาพตามรัฐธรรมนูญเพื่อล้มล้างการปกครองระบอบ
ประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุขตามรัฐธรรมนูญ หรือเพื่อให้ได้มาซึ่งอำนาจในการ
ปกครองประเทศโดยวิธีการซึ่งมิได้เป็นไปตามวิถีทางที่บัญญัติไว้ในรัฐธรรมนูญ ตามรัฐธรรมนูญ
มาตรา ๖๘ วรรคหนึ่ง กรณีจึงไม่ต้องด้วยหลักเกณฑ์และเงื่อนไขตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๖๘
วรรคสอง ที่ศาลจะรับไว้พิจารณาวินิจฉัยและเมื่อมีคำสั่งไม่รับคำร้องไว้วินิจฉัยแล้ว คำขออื่นย่อม
เป็นอันตกไป

- ๔ -

อนึ่ง นายชัช ชลวร ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ เห็นว่า เมื่อพิจารณาจากลายลักษณ์อักษรและเจตนารมณ์ของบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญ มาตรา ๖๘ แล้ว รัฐธรรมนูญมุ่งประสงค์ให้เฉพาะอัยการสูงสุดเท่านั้นเป็นผู้มีสิทธิยื่นคำร้องต่อศาลรัฐธรรมนูญเพื่อวินิจฉัย ผู้ทราบการกระทำดังกล่าวจึงไม่มีสิทธิยื่นคำร้องต่อศาลรัฐธรรมนูญโดยตรงได้

อาศัยเหตุผลดังกล่าวข้างต้น จึงมีคำสั่งไม่รับคำร้องไว้พิจารณาวินิจฉัย

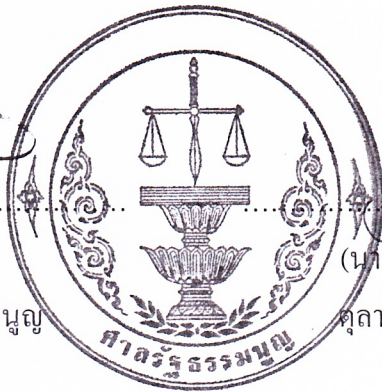
- ๕ -

(คำสั่งที่ ๓๒/๒๕๕๖)

(นายจรัญ ภัคดีชนากุล)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายเฉลิมพล เอกอุรุ)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายชัย ชลาร)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายนุรักษ์ มาประณีต)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายสุพจน์ ไข่มุกด์)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ